

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Lampetio Episcopo. 409.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

κόσμῳ εἰς τέλος ἐπειρομένῳ, καὶ πῶς
πρωτοῖα ἀδύνατος, ἀλλὰ σὺ, ὡς ἔχει
κλήσιαι ἡρέμετα, ἐπίβλεπὼν, μὴ τοῖς
ναυαγοῖσι προσέσχε, μηδὲ τοῖς ῥαθυ-
μοῖσι παραβαλλέσασαυτὸν, ἀλλὰ τὸ
φῶς τῆς γνώσεως λαμπρότερον κα-
τασκεύαζε, ποτίζων αὐτὸ ἀφ' ἧς
καὶ τὴν βίον ἀρετῆς, καὶ τὸν νουφίον
πειρώμε, εἰσελευσόμενοι μὲν μετὰ τῶν
παρθένων ψυχῶν τε καὶ σώμασι με-
τελευσόμενοι δὲ τὸς τῆς παρθεν-
ίας καὶ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα, δι-
ὧν διδράχασιν ἐνυβρίσαντας.

Λαμπητίῳ ἑπισκόπῳ. υθ.

Ἐξαίσιον τὸ ὡς σὺ σοῦ παραχρη-
σάμενος ἀσπίδος ἦκεν ὁ φίλος, εὐεί-
δως ὅτι τὰ ὡς σὺ σοῦ κελευόμενα, εἰς
ἑστέβαιαν καὶ δικαιοσύνην βλέπεις. ἀ-
γαθεὶς οὐδὲ τι παραθυμία, ἀμειψαί-
τῃ ἐμδνεία.

Μαρτινιανῷ πρεσβυτέρῳ. υι.

Ἐγὼ ὅτε ἀπλάγος εἰμι, ὅτε ἀπλά-
γους ζητῶ φίλους, οὐ γὰρ εὐρήσω
ἀλλὰ τὸς πλείους μὲν ἔχοντας καὶ
μεγάλα κακορρώματα, ὀλίγα δὲ καὶ
εὐτελή ἐλαττώματα. δεῖ γὰρ πάντως
τὸν ἄνθρωπον ὑγχοῖσθαι ἐλεγχθῆναι,
εἰς τὸς φίλους ἐμμελεῖν. οἱ γὰρ ἀφ' ἧς
μικροῦ ἐλάττωμα, καὶ τὸ μέγιστον πλεο-
νέκτημα ἐξευτελίζοντες, ὅτε τὸν θρώ-
πινα σκοπεῖσιν, ὅτε τῷ Σποτόλῳ σεί-
ονται Παύλῳ παρανοοῦσι, ἀλλήλων
τὰ βάρη βασάζετε, καὶ ὅπως ἀνα-
πληρώσατε τὸν νόμον τῆς χάριτος. ὁ γὰρ
μὴ φέρων τὸ μικρὸν ἐλάττωμα, ὅτε
τὸ μέγιστον κακορρώματος Σπολαύσει
ὅτε τὸν νόμον τῆς χάριτος, τετέστι πῶς
ἀγάπῃ πληρώσει. εἰ δὲ φαίης, ἐν
τῇ παλαστῇ οὐκ ἀφθίγη σὸς εἶρησαι,
ἀγαπήσῃς τὸν πλησίον σου, ὡς ἐαυτὸν·
φαίη ὅτι μάλιτα μὲν κακείνῳ αὐ-
τὸς ἐθέσπισεν, ἔπειτα δὲ ἐν τῇ παρ-
σίᾳ αὐτῆς τῆς σαρκὸς, προσέθηκέ
πὶ πλέον, εἰπὼν ὅτι ἐπιτολίῳ χερνύ

plicium parturiat. At tu, ὁ conspicue Ec-
clesiæ alumne, ne ad eos, qui naufragio
pereunt, animum attendas, nec cum segni-
bus & ignavis te ipsum compares: verum
scientiæ lumen splendidius subinde redde,
per vitæ probitatem ac virtutem ipsum ir-
rigans. Atque sponsum expecta, ingressu-
rum quidem cum iis, qui animis & corpo-
ribus virgines sunt; de iis autem, qui virgi-
nitatis & sacerdotij dignitati per flagitia
sua contumeliam intulerunt, supplicium
sumpturum.

Lampetio Episcopo. 409.

Libet animo, ut quod abs te imperatum
fuerit, exequatur, amicus venit, pro certo
videlicet habens, ea, quæ abs te imperan-
tur, ad pietatem & iustitiâ spectare. Quam-
obrem animi promptitudinem admiratus,
benevolentiam ipsi repende.

Martiniano Presbytero. 410.

Ego nec culpa careo, nec amicos, qui
culpa careant, quero: nec enim nanciscar:
verum eos, qui plurimas & maximas vir-
tutes habeant, pauca autem & exigui mo-
menti vitia (fieri enim omnino non potest,
quin in eo, qui homo est, vitium aliquod
deprehendatur) in amicorum album ascri-
bo. Nam qui ob exiguum vitium maximâ
etiam virtutem parvi pendunt, nec res
humanas considerant, nec Apostolo Pau-
lo morem gerunt, ad hunc modum admo-
nenti, Alter alterius onera portate, & sic
adimplebitis legem Christi. Nam qui
paruum vitium minimè suffert, is nec ma-
xima virtute perfruitur, nec Christi legem,
hoc est charitatem explebit. Quod si dixe-
ris in veteri Testamento minimè dictum
fuisse, Diliges proximum tuum sicut tei-
psum, hoc responderim, maximè quidem
eum illam etiam sanxisse: deinde autem in
carnali sua præsentia aliquod amplius ad-
iunxisse, cum dixit, Mandatum novum do
vobis, ut diligatis inuicem, sicut ego dilexi
Bbb 14